KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1432/2007

2007 m. gruodžio 5 d.

iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1774/2002 I, II ir VI priedus dėl tam tikrų gyvūninės kilmės šalutinių produktų ženklinimo ir vežimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, nustatantį sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms ([1]), ypač į jo 32 straipsnio 1 dalį ir VI priedo I skyriaus 8 punktą,

kadangi:

(1) Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 nustatyti konkretūs sveikatos reikalavimai dėl gyvūninės kilmės šalutinių produktų, neskirtų vartoti žmonėms.

(2) Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 4,5 ir 6 straipsniuose numatyta, kad 1, 2 ir 3 kategorijos medžiagos renkamos, vežamos ir identifikuojamos pernelyg nedelsiant pagal to reglamento 7 straipsnio nuostatas.

(3) 7 straipsnyje ir II priede nustatyti skirtingų kategorijų gyvūninės kilmės šalutinių produktų ir perdirbtų produktų identifikavimo, rinkimo ir vežimo reikalavimai. Tam, kad produktus būtų galima geriau kontroliuoti ir atsekti, prekybai tais gyvūninės kilmės šalutiniais produktais ir perdirbtais produktais naudojamos pakuotės, konteineriai ir transporto priemonės turėtų būti paženklinti standartiniais spalviniais kodais. Spalvas reikėtų parinkti taip, kad jos būtų lengvai skiriamos ir kad jas galėtų skirti asmenys, kurių spalvų jutimas sutrikęs.

(4) Kad būtų aiškiau, į Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 I priedo specialių apibrėžčių sąrašą reikėtų įrašyti apibrėžtį „spalvinis kodavimas“.

(5) Valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė sukurti gyvūninės kilmės šalutinių produktų ir perdirbtų produktų pakuočių, konteinerių bei šių produktų vežimui jų teritorijoje naudojamų transporto priemonių spalvinio kodavimo sistemas arba nustatyti tam skirtas papildomas taisykles. Tokios sistemos arba taisyklės neturėtų būti painiojamos su prekybai naudojama standartine spalvinio kodavimo sistema.

(6) Valstybėms narėms taip pat turėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad be specifinių pavojingų medžiagų ženklinimo, numatyto 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 999/2001, nustatančiame tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles ([2]), gyvūninės kilmės šalutiniai produktai, kurių kilmės šalis yra ta valstybė narė ir kurie neišvežami iš jos teritorijos, būtų ženklinami papildomai. Tačiau dėl tokio ženklinimo neturėtų kilti prekybos su trečiosiomis šalimis arba eksporto į jas kliūčių.

(7) Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 II priede išdėstytos prekybos dokumento pavyzdžio, pridedamo prie vežamų gyvūninės kilmės šalutinių produktų ir perdirbtų produktų, taisyklės. Tam, kad gyvūninės kilmės šalutinius produktus būtų lengviau identifikuoti ir atsekti, tokiems dokumentams reikėtų nustatyti papildomas taisykles.

(8) Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 4,5 ir 6 straipsniuose numatyta, kad tam tikri perdirbti gyvūninės kilmės šalutiniai produktai turi būti ženklinami nepanaikinamu žymeniu, jei techniškai įmanoma – kvapu, pagal to reglamento VI priedo I skyriaus nuostatas.

(9) Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 VI priedo I skyriuje numatyta, kad iš 1 arba 2 kategorijų medžiagų gauti perdirbti produktai, išskyrus biologinių dujų arba komposto gamybos įmonėms skirtus skystus produktus, turi būti ženklinami nepanaikinamu žymeniu, jei techniškai įmanoma - kvapu, pagal kompetentingos institucijos patvirtintą metodiką. Nesant mokslinių duomenų apie ženklinimą lig šiol nebuvo nustatyta išsamių tokio ženklinimo taisyklių.

(10) 2006 m. spalio 17 d. Komisijos jungtinis tyrimų centras paskelbė įgyvendinimo tyrimą, skirtą įvertinti, ar glicerolio triheptanoatas (GTH) tinka ženklinti gyvūninės kilmės šalutiniams produktams lydymo sistemose. Remiantis šia ataskaita reikėtų nustatyti išsamius perdirbtų gyvūninės kilmės šalutinių produktų ženklinimo reikalavimus.

([1]) OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 829/2007 (OL L 191, 2007 7 21, p. 1).

([2]) OL L 147, 2001 5 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1275/2007 (OL L 284, 2007 10 30, p. 8).

(11) Šie reikalavimai neturėtų pažeisti perdirbtų produktų, skirtų naudoti organinėse trąšose ar dirvožemio savybes gerinančiose medžiagose, ženklinimo reikalavimų, kad būtų laikomasi įsipareigojimo nenaudoti jų tiesiogiai žemei, prie kurios gali patekti ūkyje laikomi gyvūnai, kaip numatyta 2006 m. vasario 1 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 181/2006, įgyvendinančiame Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, susijusį su organinėmis trąšomis ir dirvožemio savybes gerinančiomis medžiagomis, išskyrus mėšlą, ir iš dalies keičiančiame tą reglamentą ([1]).

(12) Reikėtų numatyti tam tikras reikalavimo ženklinti perdirbtus produktus GTH išimtis, visų pirma, jeigu tai susiję su produktais, vežamais panaudojimui arba pašalinimui pagal metodą, numatytą 2005 m. sausio 19 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 92/2005, įgyvendinančiame Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1774/2002 nuostatas dėl gyvūninės kilmės šalutinių produktų pašalinimo ar panaudojimo būdų ir iš dalies pakeičiančiame jo VI priedą dėl biodujų transformavimo ir lydytų taukų perdirbimo ([2]).

(13) Todėl Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 I, II ir VI priedai turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti.

(14) Kad valstybės narės ir pramonės įmonės galėtų prisitaikyti prie naujų šiame reglamente numatytų taisyklių, šios taisyklės turėtų būti taikomos nuo 2008 m. liepos 1 d.

(15) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 I, II ir VI priedai iš dalies keičiami remiantis šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2008 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 5 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

([1]) OJ L 29, 2006 2 2, p. 31.
([2]) OL L 19, 2005 1 21, p. 27. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1678/2006 (OL L 314, 2006 11 15, p. 4).

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 I, II ir VI priedai iš dalies keičiami taip:

1) I priede įrašomas šis punktas:

„65. spalvinis kodavimas – tai sisteminis spalvų naudojimas, kaip apibrėžta II priedo I skyriuje, ant pakuotės, konteinerio ar transporto priemonės paviršiaus ar paviršiaus dalies arba ant prie jų pritvirtintos etiketės ar ženklo nurodant informaciją, kaip numatyta šiame reglamente.“

2) II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) I skyrius pakeičiamas taip:

„I SKYRIUS

Identifikacija

1. Turi būti imtasi visų reikiamų priemonių siekiant užtikrinti, kad:

a) 1, 2 ir 3 kategorijų medžiagas būtų galima identifikuoti, kad renkant bei vežant jos būtų identifikuojamos ir laikomos atskirai;

b) perdirbtus produktus būtų galima identifikuoti ir kad vežant jie būtų identifikuojami ir laikomi atskirai;

c) ženklinimo medžiaga, skirta konkrečios kategorijos gyvūninės kilmės šalutiniams produktams arba perdirbtiems produktams identifikuoti, būtų naudojama tik tai kategorijai, kuriai ji numatyta šiame reglamente, arba kad ji būtų nustatyta laikantis 4 punkto nuostatų; taip pat

d) gyvūninės kilmės šalutiniai produktai ir perdirbti produktai iš vienos valstybės narės į kitą būtų vežami pakuotėse, konteineriuose arba transporto priemonėse, kurios aiškiai ir – bent vežimo laikotarpiu – būtų nepanaikinamai paženklintos tokiais spalviniais kodais:

i) jei tai 1 kategorijos medžiagos – naudojama juoda spalva;

ii) jei tai 2 kategorijos medžiagos (išskyrus mėšlą ir virškinamojo trakto turinį) – naudojama geltona spalva;

iii) jei tai 3 kategorijos medžiagos – naudojama žalia spalva, į kurią įmaišyta didelė dalis mėlynos spalvos, siekiant užtikrinti, kad ją būtų lengva atskirti nuo kitų spalvų.

2. Vežant produktus ant pakuotės, konteinerio ar transporto priemonės pritvirtintoje etiketėje turi būti:

a) aiškiai nurodyta gyvūninės kilmės šalutinių produktų kategorija arba, jeigu tai perdirbti produktai, – gyvūninės kilmės šalutinių produktų, iš kurių perdirbti produktai gauti, kategorija; taip pat

b) užrašyti tokie žodžiai:

i) jei tai 3 kategorijos medžiagos – „neskirta vartoti žmonėms“;

ii) jei tai 2 kategorijos medžiagos (išskyrus mėšlą ir virškinamojo trakto turinį) ir iš jų gauti perdirbti produktai – „neskirta vartoti gyvūnams“; tačiau kai 2 kategorijos medžiaga skirta gyvūnų, nurodytų 23 straipsnio 2 dalies c punkte, pašarams pagal tame straipsnyje numatytas sąlygas, etiketėje įraše „šerti …“ papildomai nurodomas konkrečios veislės gyvūnų, kurie šeriami ta medžiaga, pavadinimas;

iii) jei tai 1 kategorijos medžiagos ir iš jų gauti perdirbti produktai – „sunaikinimui“;

iv) jei tai mėšlas ir virškinamojo trakto turinys – „mėšlas“.

3. Valstybės narės gali sukurti gyvūninės kilmės šalutinių produktų ir perdirbtų produktų, kurių kilmės šalis yra ta valstybė narė ir kurie neišvežami iš jos teritorijos, pakuočių, konteinerių bei šių produktų vežimui naudojamų transporto priemonių spalvinio kodavimo sistemas arba nustatyti tam skirtas taisykles, su sąlyga, kad tokios sistemos ar taisyklės nebūtų painiojamos su 1 punkto d papunktyje numatyta spalvinio kodavimo sistema.

4. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priedo 3 punkto, valstybės narės gali sukurti gyvūninės kilmės šalutinių produktų, kurių kilmės šalis yra ta valstybė narė ir kurie neišvežami iš jos teritorijos, ženklinimo sistemas arba nustatyti tam skirtas taisykles, su sąlyga, kad tos sistemos ar taisyklės neprieštarautų ženklinimo reikalavimams, nustatytiems perdirbtiems produktams šio reglamento VI priedo I skyriuje.

5. Nukrypstant nuo 3 ir 4 punktų, valstybės narės gali tuose punktuose nurodytas sistemas arba taisykles taikyti gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, kurių kilmės šalys yra tos valstybės narės, tačiau kuriuos numatyta išvežti iš jų teritorijos, jeigu paskirties valstybė narė arba trečioji šalis pranešė apie savo sutikimą.“

b) X skyriaus 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Komercinis dokumentas, parengtas pagal šiame skyriuje pateiktą pavyzdį, pridedamas prie vežamų gyvūninės kilmės šalutinių produktų ir perdirbtų produktų. Tačiau, jeigu gyvūninės kilmės šalutiniai produktai ir perdirbti produktai vežami jų teritorijoje, valstybės narės gali reikalauti:

a) naudoti kitokį komercinį dokumentą, spausdintą popieriuje arba elektronine forma, su sąlyga, kad toks komercinis dokumentas atitiktų III skyriaus 2 punkte nustatytus reikalavimus;

b) kad III skyriaus 2 punkto c papunktyje nurodytos medžiagos kiekis komerciniame dokumente būtų pateiktas nurodant medžiagos svorį;

c) kad gavėjas grąžintu komercinio dokumento kopiją gamintojui, ir kad gamintojas ją saugotų kaip siuntos pristatymo įrodymą pagal V skyriaus nuostatas.“

3) VI priedas iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„SPECIALŪS 1 IR 2 KATEGORIJŲ MEDŽIAGŲ PERDIRBIMO, BIOLOGINIŲ DUJŲ IR KOMPOSTO BEI TAM TIKRŲ PERDIRBTŲ PRODUKTŲ ŽENKLINIMO REIKALAVIMAI“

b) I skyrius iš dalies keičiamas taip:

i) antraštė pakeičiama taip:

„Specialūs 1 ir 2 kategorijų medžiagų perdirbimo ir tam tikrų perdirbtų produktų ženklinimo reikalavimai“

ii) C dalis papildoma šiais punktais:

„10. Pagal 13 straipsnį patvirtintose perdirbimo įmonėse perdirbti produktai, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose bei 5 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose, paženklinami nepanaikinamu žymeniu:

a) jei techniškai įmanoma – kvapu; taip pat

b) glicerolio triheptanoatu (GTH) taip, kad:

i) GTH būtų įdėtas į perdirbtus produktus, kurie prieš tai buvo sanitariniais sumetimais termiškai apdoroti esant ne žemesnei nei 80 °C vidaus temperatūrai ir kurie būtų apsaugoti nuo pakartotinio užteršimo; taip pat

ii) visuose perdirbtuose produktuose vienodais paskirstyto visoje medžiagoje mažiausia GTH koncentracija – ne mažiau kaip 250 mg kilogramui riebalų.

11. Pagal 13 straipsnį patvirtintų perdirbimo įmonių valdytojai turi parametrų, kuriais kompetentingai valdžios institucijai būtų įrodyta, kad 10 punkte nurodytuose perdirbtuose produktuose pasiekta vienoda mažiausia GTH koncentracija, kaip nurodyta 10 punkto b papunktyje, nuolatinės stebėsenos ir registravimo sistemas.

    Pagal tą stebėsenos ir registravimo sistemą iš reguliariai imamų mėginių turi būti galima nustatyti gryno GTH kaip triglicerido kiekį švaraus etilo eterio 40–70 GTH ekstrakte.

12. Kompetentinga valdžios institucija, siekdama užtikrinti, kad laikomasi šio reglamento nuostatų, tikrina, kaip veikia 11 punkte nurodyta stebėsenos ir registravimo sistema ir, prireikus, gali pareikalauti atlikti bandymus su papildomais mėginiais pagal 11 punkto antroje pastraipoje nurodytą metodą.

13. Perdirbtų produktų, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose bei 5 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose, nereikalaujama ženklinti GTH, jeigu tokie produktai:

    a) vežami uždara konvejerine sistema, jeigu tokią sistemą patvirtino kompetentingos valdžios institucijos, iš perdirbimo įmonės:

        i) neatidėliojamam tiesioginiam deginimui atskirai ar kartu su kitomis medžiagomis; arba

        ii) neatidėliojamam panaudojimui taikant metodą, patvirtintą 1 ir 2 kategorijų gyvūninės kilmės šalutiniams produktams laikantis Reglamento (EB) Nr. 92/2005 1 ir 2 straipsnio nuostatų; arba

    b) kompetentingai institucijai leidus – moksliniams tyrimams arba mokslo reikmėms.“